

Sygn. akt III AUz 21/19

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie

III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Jolanta Hawryszko (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Polak SSA Gabriela Horodnicka - Stelmaszczuk

po rozpoznaniu 24 czerwca 2019 roku na posiedzeniu niejawnym w Szczecinie

sprawy ubezpieczonego J. G.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

o wysokość świadczenia

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 25 lutego 2019 r., sygn. akt IV U 47/19

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko SSA Gabriela Horodnicka

- Stelmaszczuk

Sygn. akt III AUz 21/19

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Koszalinie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z 25.02.2019 r. zawiesił postępowanie w sprawie. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy jako podstawę prawną rozstrzygnięcia przyjął art. 177 §1 pkt 3⁽¹⁾ k.p.c. i zważył, że rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym. Sąd I instancji argumentował, że w sprawie były funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej J. G. otrzymał decyzje o obniżeniu wysokości emerytury i wysokości renty inwalidzkiej, w oparciu o treść przepisów, które stanowiły podstawę dla innego sądu powszechnego do skierowania pytania prawnego dotyczącego zgodności z Konstytucją RP przepisów ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (tekst

jednolity z dnia 6 maja 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 708 ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 1 ustawy z 16 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz.U. z 2016 r. poz. 2270). Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji Dyrektora MSWIA kwestionuje te same przepisy i uregulowania sytuacji emerytalnej byłych funkcjonariuszy służb mundurowych, które będą stanowiły przedmiot kontroli konstytucyjnej wykonywanej przez Trybunał Konstytucyjny w Warszawie, w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt P 4/18. Ubezpieczony jest podmiotowo objęty zakresem rzeczowym pytania prawnego, bowiem pełnił służbę zarówno przed 11 września 1989r. jak i po tej dacie. W ocenie Sądu Okręgowego odpowiedź udzielona przez Trybunał Konstytucyjny ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia zawisłego sporu sądowego dotyczącego odwołań J. G. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w W. z 30.05. 2017 r. W ocenie Sądu Okręgowego treść złożonych przez odwołującego zarzutów i wskazane wyżej wątpliwości uzasadniają przeprowadzenie merytorycznej oceny z wzorcami konstytucyjnymi zakwestionowanych przez ubezpieczonego przepisów ustaw. Sąd I instancji zwrócił uwagę, że ze względu na bardzo dużą liczbę wydanych decyzji i odwołań w analogicznych sprawach, konieczne jest zajęcie stanowiska przez organ stojący na straży Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mający wyłączną kompetencję, na podstawie art. 193 Konstytucji RP, co do ewentualnego uznania wskazanych przepisów ustaw za zgodne lub niezgodne z Konstytucją. Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, że na obecnym etapie sprawy istnieją podstawy do zawieszenia postępowania, wynikające z postępowania toczącego się obecnie przed Trybunałem Konstytucyjnym w Warszawie.

Z rozstrzygnięciem Sądu pierwszej instancji nie zgodził się ubezpieczony. Orzeczenie zaskarżył w całości i wniósł o jego zmianę.

Sąd Apelacyjny, mając na względzie orzecznictwo tutejszego Sądu w analogicznych sprawach, nie uwzględnił zażalenia.

Sąd Apelacyjny przychylił się do stanowiska Sądu Apelacyjnego wyrażonego w sprawach toczących się przed tutejszym Sądem pod sygnaturami III AUz 22/19 i III AUz 33/19 i przyjmuje, że w sprawie zaistniały podstawy do zawieszenia postępowania do czasu rozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny sprawy P 4/18, z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do konstytucyjności przepisów stanowiących podstawę do orzekania w niniejszej sprawie. Zgodnie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed trybunałem Konstytucyjnym albo Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wprowadzając regulację zawartą w tym artykule ustawodawca zdecydował się ustanowić wyraźną podstawę zawieszenia postępowania w sytuacji, w której rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym. Należy zauważyć, że Sąd Najwyższy w wyroku z 24 czerwca 2004 r., sygn. III CK 536/02 wyraził stanowisko, zgodnie z którym jeżeli sąd ma przekonanie co do niezgodności przepisu ustawy z Konstytucją lub ma wątpliwości w tym względzie, to ma obowiązek zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego z odpowiednim pytaniem prawnym. W okolicznościach sprawy nie można, zatem czynić zarzutu Sądowi Okręgowemu, że w związku z pytaniem prawnym, jakie zadał Sąd Apelacyjny w Warszawie, i wątpliwościami powziętymi przez Sąd Okręgowy w Koszalinie, zawieszając postępowanie uchybił przepisom prawa procesowego. Niewątpliwie, od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym zależy rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

W związku z powyższym, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie.

SSA Anna Polak SSA Jolanta Hawryszko SSA Gabriela Horodnicka

- Stelmaszuk